



## ارزیابی جای پای اکولوژیک حمل و نقل شهرستان رشت

سارا شهانواز، کارشناس ارشد برنامه ریزی توسعه منطقه ای، دانشگاه علامه طباطبائی  
حسن دلیری، دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشگاه بوعلی سینا همدان

### چکیده:

امروزه با مطرح شدن توسعه پایدار، برنامه ریزی برای جوامع بدون دیدگاه همه جانبه به توسعه امکان پذیر نمی باشد. یکی از مباحث اصلی توسعه پایدار شهری، نظریه حمل و نقل پایدار است که به عنوان یک راهبرد مورد توجه برنامه ریزان جوامع شهری قرار گرفته است. سهم بالای بخش حمل و نقل در مصرف انرژی و تاثیرات مستقیم آن بر محیط زیست، نشانگر اهمیت این مبحث در توسعه پایدار است. شاخص جای پای اکولوژیک، امروزه به عنوان یک شاخص مهم پایداری کاربری زمین، برای ارزیابی پایداری و توسعه پایدار مورد استفاده قرار می گیرد. یکی از بخش های اصلی این شاخص بخش حمل و نقل است. از این رو در این پژوهش با استفاده از روش جای پای اکولوژیک به بررسی جای پای اکولوژیک حمل و نقل در شهرستان رشت پرداختیم. بر اساس محاسبات سرانه جای پای اکولوژیک حمل و نقل شهرستان رشت 0/1475 هکتار است، که با توجه به جمعیت شهرستان کل جای پای حمل و نقل 126565/4934 هکتار می باشد. با توجه به مساحت شهرستان رشت، منطقه از نظر حمل و نقل، ناپایدار بوده و در حال آسیب رسانی به محیط زیست می باشد.

**واژگان کلیدی:** جای پای اکولوژیک، حمل و نقل، توسعه پایدار، شهرستان رشت

